

[Svend Haugaard.]

vate oplysningsbureauer, ændring af skema ved offentlig ansættelse, som ofte var ret nærgående, og revision af bestemmelsen om straffeattest.

De politiske kartoteker er jo for længst ude af sagaen, hvor det drejer sig om lovlig politisk virksomhed. De tekniske hjælpemidler til udspionering har, som det har været nævnt her, været drøftet i Nordisk Råd og grundigt gennemgået i straffelovrådet, hvis betænkning danner grundlaget for de lovforslag, vi her drøfter, og det er derfor ganske naturligt, at de ser ret ens ud.

Der er meget stor enighed om, at privatlivet skal sikres mod udspionering ved mikrofoner, båndoptagere, teelinser, og hvad det hedder alt sammen. Vi er jo teknisk set blevet meget dygtige, og det forlyder, at vi skal blive endnu dygtigere på det område. Det forlyder, at vi snart skulle have laserstråler, som er i stand til, når de rettes mod et vindue, på meget stor afstand at opfatte vibrationerne fra rummet bagved, f.eks. tale, og omsætte dem til lyd, og at man skal blive i stand til at fotografere ansigtsudtryk i 600 meters afstand, sågar i stjerneskin. Der ser man, hvilken risiko man løber i fremtiden ved at kigge stjerner, det er rart, man er advaret i tide. Men allerede nu er faren jo betydelig med en række af disse midler, der kan anvendes til spionering, og der er i høj grad grund til at gribe ind over for dem.

Der er også i høj grad enighed i spørgsmålet om strafferammen, så det skulle været ret let at nå et resultat. Jeg tror, jeg tør garantere justitsministeren, at vi nok kan komme frem til noget godt i enighed.

De foreslåede erstatningsregler er jo rimelige, når det drejer sig om en målelig skade, jeg vil blot gerne have det drøftet lidt nærmere, for det er jo noget svært at omsætte en krænkelse af privatlivet i kroner og øre.

Man skal i hvert fald ikke ligefrem friste folk til at anlægge sag for at få en erstatning, fordi de er blevet krænkede ved at blive kigget på i en kikkert eller sådan noget. Regeringsforslaget går noget videre på visse punkter, og f.eks. indgreb over for virksomhedsspionage vil jeg gerne være med til at drøfte. Det er jo ikke helt selvfølgelig, at det hører med her under privatlivet, men det er i øvrigt fornuftigt, så vi drøfter det

meget gerne og håber så til gengæld, at ministeren også er parat til at drøfte det, der var fremme i det radikale forslag fra 1967, nemlig spørgsmålet om private oplysningsbureauer. For arbejdstageren kan netop de oplysninger, der gives her, ofte være et problem om deres erhvervshemmeligheder, som gerne til en vis grad skulle beskyttes. Det kan endda gå an, hvis disse oplysninger er korrekte, men meget ofte er de indsamlet helt tilfældigt og letfærdigt og absolut ukorrekte, og uden at den pågældende er i stand til at kontrollere dem eller har mulighed for at få noget rettet i dem, det kan altså forfølge ham livet igennem, hvis der er kommet forkerte oplysninger ind i sådanne private bureauers meddelelser. Normalt går man ikke rundt og tager oplysninger hos de forskellige private oplysningsbureauer om sin egen virksomhed.

Ligeledes mener jeg, at der er grund til i udvalget at drøfte disse nærgående skemaer ved offentlig ansættelse, hvor der ofte spørges om efter min mening helt irrelevante ting: ægteskabsforhold, skilt, hvor den fraskilte ægtefælle bor, og hvilken virksomhed vedkommende har, fritidsinteresser, om man er medlem af hjemmeværnet, om man har foretaget rejse i udlandet, om man har gæld på bilen og forskelligt andet. Det er i mange tilfælde spørgsmål, der går privatlivet lidt for nær, og som altså i øvrigt er irrelevante.

Med hensyn til politiets stilling er jeg enig i ministerens lovforslag, som i princippet siger, at der skal være samme regler for politiet som for andre, og især vil jeg gerne slå fast, at der altid skal foreligge retskendelse, når der er tale om aflytning af telefon. Jeg mener, denne telefonaflytning er en meget kedelig affære, som skal bruges meget behersket og kun, når det er absolut nødvendigt og kun i alvorlige forbrydelsestilfælde.

Jeg vil også gerne understrege, at optegnelser fra efterforskning skal tilintetgøres, når det viser sig, at de ikke længere har betydning for opklaringen, og jeg kunne godt ønske, at udvalget også ville tage spørgsmålet op om at få samme regler, når der er tale om mistanke for ulovlig politisk virksomhed, for det er mindst lige så væsentligt på det punkt.

Lige så vigtigt som det er, at vi værner privatlivet, lige så vigtigt er det, at vi ikke